

Швець М.А.

аспірант,

Київський міжнародний університет

ІСТОРИЧНИЙ АСПЕКТ ФОРМУВАННЯ ОСВІТНІХ СИСТЕМ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ ФАХІВЦІВ З АУДІОВІЗУАЛЬНОГО МИСТЕЦТВА

Сучасний соціально-економічний розвиток аудіовізуального мистецтва, кінематографа і телеіндустрії, детермінує проблему актуалізації, вдосконалення і підвищення якості професійної підготовки студентів сфери аудіовізуальних мистецтв у навчальних закладах.

Пріоритетність проблеми підвищення якості професійної підготовки цих фахівців зумовлена потребою забезпечення профільних підприємств – телестудій та кіностудій кваліфікованими та ініціативними кадрами на базі ґрунтовної професійної підготовки, які швидко адаптуються в мінливих умовах ринку, творчо виявляють активну самостійність у розв'язанні професійних завдань по виробництву аудіовізуальної продукції [1].

Освітні системи професійної підготовки фахівців з аудіовізуального мистецтва і виробництва у навчальних закладах, як педагогічна проблема – мають інтегрований характер, виступають полівалентною проблемою. Аналіз психолого-педагогічних складових дозволяє виділити полікультурний, соціально-економічний, компетентнісний, психологічний, організаційно-змістовий та історичний аспекти.

Історичний аспект формування освітніх систем професійної підготовки фахівців з аудіовізуального мистецтва і виробництва полягає у виникненні на початку ХХ століття в американській кіноіндустрії потреби в перших освітніх установах з підготовки професіоналів для роботи в кіно, як наслідок винаходу Томасом Едісоном кінетоскопа та проведення братами Люм'єрами першого публічного і комерційного кінопоказу 28 грудня 1895 року у Парижі на бульварі Капуцинок [1].

Вже через декілька років, в США працювало понад 1000 кінотеатрів, для яких виробляли відеопродукцію кілька великих кінокомпаній. А задля виготовлення необхідного обсягу кінопродукції для прокатних компаній, з'явилася потреба в реалізації й організації на базі

кінокомпаній безкоштовних та короткострокових тренінгів з підготовки своїх фахівців для роботи над конкретними кінопроектами.

Технічні спеціальності для проведення кінознімання і монтажу стали першими затребуваними професіями. Термін навчання становив від 2 до 6 тижнів, в залежності від складності фільму, а в результаті навчання фахівець отримував не диплом чи сертифікат про підвищення кваліфікації, а трудовий договір.

Розповсюдження нового виду аудіовізуальної комунікації в 40-х роках XIX століття – телебачення стало наступним етапом модернізації кінотелетехніки й появи нових професій. Надзвичайно швидкий процес розвитку вимагав нову плеяду телевізійних фахівців. На початку працювати у сфері телебачення прийшли малоуспішні робітники з кіно, які досить швидко пристосувалися до виниклих умов і стали першими телевізійними працівниками.

А з початку 1980 років виник ще один новий напрям екранного мистецтва – цифрове, завдяки якому еволюціонували педагогічні системи аудіовізуальної освіти. На цьому етапі розвитку була визначена особливість системи підготовки фахівців в області екранних мистецтв і сформована її первинна структура [2].

Навчання проводилося за програмами бакалаврів (3 роки), магістрів (2 роки), а в деяких працювали відділення докторантури. Для отримання ступеня бакалавра студентам пропонувалася двоетапна система освіти: під час першого етапу на 1 і 2 курсах викладали переважно загальні гуманітарні дисципліни, на 3 і 4 курсах студенти були зайняті освоєнням спеціальних програм за обраною професією. Випускний кваліфікаційний проєкт студентів являв собою готовий аудіовізуальний продукт – фільм або телепрограму та описову – методологічно-теоретичну частину до нього. Захист дипломних робіт проходив у вигляді публічних переглядів випускних відеоробіт, за підсумками яких вручалися дипломи про вищу освіту. Деякі вищі школи мали в складі середні навчальні заклади. Для поглиблення знань студентів і підвищення кваліфікації сторонніх фахівців в кіношколах практикувалися короткострокові програми терміном від 1 тижня [2].

Початок нового тисячоліття збігся з появою Інтернету, який вплинув на всі сфери людського життя. Паралельно з ним розвивалася супутникова передача інформації, яка забезпечила миттєвий зв'язок. В таких умовах ринку навчальні заклади оперативно відреагували на переверот в галузі електронних технологій і модифікували навчальні

програми з навчання медіаспеціалістів, створюючи нові напрями підготовки та нові освітні системи [3].

Таким чином, відбувалося формування освітніх систем професійної підготовки фахівців аудіовізуального мистецтва. Нині практична діяльність спеціалізованих фахових закладів освіти для підготовки таких спеціалістів націлена на розробку методологічних рекомендацій по цілеспрямованому створенню нових та вдосконаленню нинішніх програм професійної підготовки фахівців сфери екранної культури та імплементацію таких педагогічних систем навчальним закладом.

Процес кінотелеосвіти у зв'язку з цим має бути комплексним, новаторським і відповідним сучасним тенденціям. Так, актуалізуються проблематика подальшого вдосконалення освітніх систем, виникає необхідність в дослідженні й сучасних практик здійснення професійної підготовки фахівців області екранних мистецтв, специфікації педагогічної системи підготовки та провадження її вищими навчальними закладами задля підготовки для цих індустрій кваліфікаційних кадрів.

Отже, розглянувши історичний аспект формування освітніх систем професійної підготовки фахівців з аудіовізуального мистецтва, проаналізувавши особливості їх становлення, можна синтезувати наукову проблему, що полягає в необхідності проведення компаративного аналізу світових практик реалізації професійної підготовки кадрів області екранної культури, дослідження їхнього нинішнього провадження в закладах вищої освіти та на основі структуризації та систематизації отриманих результатів описати сучасну педагогічну систему професійної підготовки таких фахівців, обґрунтувати її методику.

Список використаних джерел:

1. ENS Louis-Lumiere. Офіційний сайт національної вищої школи кінематографії імені Луї Люм'єра. URL: <https://www.ens-louis-lumiere.fr/> (дата звернення: 11.11.2020).
2. NYU Tisch School of the Arts. Офіційний сайт школи мистецтв Тіша. URL: <https://tisch.nyu.edu/> (дата звернення: 11.11.2020).
3. Filmakademie Baden Württemberg GmbH. Офіційний сайт кіноакадемії Баден-Вюртемберг. URL: <https://www.filmakademie.de/> (дата звернення: 11.11.2020).